

PROP DE VOSALTRES

Sant Pere i el papa Francesc

Benvolguts diocesans:

La festa de l'apòstol sant Pere ens convida a tots a demanar a Déu pel seu actual successor, el papa Francesc. També, com sabeu, en aquest dia queden units dos homes que representen dues realitats essencials de la nostra vida de fe: Pere, la roca sobre la qual Jesús aixeca la seva Església i la manté en la unitat; i Pau, el perseguidor de cristians, convers i insigne evangelitzador de Jesucrist a tots els pobles. Mirada cap a dins i mirada a l'exterior. Vida intensa i coherent de tot cristià; predicació del missatge amb alegria i amb valentia.

Em sembla que tots percebeu aquests distintius en la persona de l'actual papa. El constant treball diari per promoure la comunió de tots els membres de l'Església formant una família que escolta, que estima, que acull i acompanya; també la insistència preocupada per portar a tots els pobles el coneixement de la persona, del missatge i de l'obra del Senyor Jesús. Per tot això el Sant Pare necessita de l'assistència de l'Esperit Sant per tal de no caure mai en la pretensió d'oferir al món una Església unida, purificada, alegre i creïble i també que ell mateix no oblidí mai l'anhel de l'anunci del Regne.

A certs sectors els sorprèn la repetida petició del Papa demanant oracions per recolzar la seva tasca pastoral. No és un aspecte intranscendent aquest interès en la petició. És necessari per a ell pel pes de la seva responsabilitat i també per a nosaltres que ens vincula a les seves intencions i ens per-

met col·laborar amb les seves preocupacions universals.

L'oració per la persona concreta del papa Francesc té una prolongació comunitària, la pregària per l'Església. No es cansa de recordar ell mateix la importància de les oracions de tots en favor de la família eclesial. Segur que molts ja ho feu. És bo recordar-ho i ensenyar-ho als més joves del nostre voltant. A l'oració s'uneix l'amor, el reconeixement, l'admiració i, fins i tot, la defensa de la mateixa Església. A aquesta l'hem definit, a més de molts altres títols, com a mare i mestra. Són dos significats molt entrançables i propers per a tothom. En tots dos hi ha les vivències més sinceres i més

segures per a tot ésser humà. El naixement i el desenvolupament personal posterior en el cas de la mare i l'obertura al món cultural en el cas de la mestra. Són dos elements que ens permeten concedir per a elles un amor inqüestionable i tractar de comprendre els seus defectes, les seves limitacions i les seves arrugues.

En aquests últims anys hem comprovat els catòlics com s'han carregat les tintes sobre els pecats de la nostra Església. Ens ha dolgut reconèixer els errors. S'ha demanat perdó reconeixent els punts negres de la seva actuació. Ha de servir tot això per purificar, per millorar, per presentar la santedat de l'Església, que és el sagrament, senyal i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el llinatge humà (LG 1). Els escriptors primitius ja recordaven els fidels que l'Església és, al mateix temps, santa i pecadora i que, en ambdues condicions no es podia perdre l'amor i el reconeixement dels seus fills i dels seus deixebles. Em sembla indiscutible aquesta actitud quan s'actua de la mateixa manera amb les nostres pròpies mares i mestres.

Us demano de nou que pregueu pel Papa. Des de la convicció més profunda, des de l'estima més absoluta. Ell representa la unitat de l'Església estesa per tot el món, posada en les arrels de totes les cultures i sempre oferint la salvació de Jesucrist.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Excursió de preveres a Sant Feliu

Un grup de 23 capellans de la Diòcesi de Lleida van tenir ocasió d'estrènyer lligams de germanor amb la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat el passat 4 de juny. En concret van visitar la Catedral de Sant Llorenç, on van ser acollits pel bisbe Agustí Cortés i van concelebrar l'eucaristia a la capella del Santíssim. Després es van dirigir a la seu diocesana, l'edifici de la Casa de l'Església, i allà van conèixer de prop la realitat de la diòcesi que visitaven i també van dinar amb el bisbe Agustí, en un clima de diàleg fraternal. Aquesta visita s'emmarca dins d'una sortida lúdico-cultural organitzada per al clergat lleidatà, que els va portar al matí a la Colònia Güell i, a la tarda, van fer una visita al complex Catalunya en miniatura.

CERCA DE VOSOTROS

San Pedro y el papa Francisco

Queridos diocesanos:

La fiesta del apóstol san Pedro nos invita a todos a pedir a Dios por su actual sucesor, el papa Francisco. También, como sabéis, en este día quedan unidos dos hombres que representan dos realidades esenciales de nuestra vida de fe: Pedro, la roca sobre la que Jesús levanta su Iglesia y la mantiene en la unidad; Pablo, el perseguidor de cristianos, converso e insigne evangelizador de Jesucristo a todos los pueblos. Mirada hacia adentro y mirada al exterior. Vida intensa y coherente de todo cristiano; predicación del mensaje con alegría y con valentía.

Me parece que todos percibís esos distintivos en la persona del actual papa. El constante trabajo diario para promover la comunión de todos los miembros de la Iglesia formando una familia que escucha, que ama, que acoge y acompaña; también la insistente preocupación por llevar a todas las gentes el conocimiento de la persona, del mensaje y de la obra del Señor Jesús. Para todo esto el Santo Padre necesita de la asistencia del Espíritu Santo con el fin de no decaer nunca en la pretensión de ofrecer al mundo una Iglesia unida, purificada, alegre y creíble y también que él mismo no olvide nunca el empeño del anuncio del Reino.

A ciertos sectores les causa asombro la repetida petición del Papa solicitando oraciones para apoyar su tarea pastoral. No es un aspecto baladí ese interés en la petición. Es necesario para él por el peso de su responsabilidad y es necesario para nosotros que nos vincula a sus intenciones y nos permite colaborar con sus preocupaciones universales.

La oración por la persona concreta del papa Francisco tiene una prolongación comunitaria, la oración por la Iglesia. No se cansa de recordar él mismo la importancia de las oraciones de todos en favor de la familia eclesial. Seguro que muchos ya lo hacéis. Es bueno recordarlo y enseñarlo a los más jóvenes de nuestro alrededor. A la oración se une el amor, el reconocimiento, la admiración e, incluso, la defensa de la misma Iglesia. A ésta la hemos definido, además de otros muchos títulos, como madre y maestra. Son dos significados muy entrañables y cercanos para todos. En ambos se contienen las vivencias más sinceras y más seguras para todo ser humano. El nacimiento y el desarrollo personal posterior en el caso de la madre y la apertura al mundo cultural en el caso de la maestra. Son dos elementos que nos permiten conceder para ellas un amor incuestionable y tratar de comprender sus defectos, sus limitaciones y sus arrugas.

En estos últimos años hemos comprobado los católicos cómo se han cargado las tintas sobre los pecados de nuestra Iglesia. Nos ha dolido al reconocer los fallos. Se ha pedido perdón reconociendo los puntos negros de su actuación. Ha de servir todo ello para purificar, para mejorar para presentar la santidad de la Iglesia, que es el sacramento, señal e instrumento de la unión íntima con Dios y de la unidad de todo el linaje humano (LG 1). Los escritores primitivos ya recordaban a los fieles que la Iglesia es, al mismo tiempo, santa y pecadora y que, en ambas condiciones no se podía perder el amor y el reconocimiento de sus hijos y de sus discípulos. Me parece indiscutible esta actitud cuando se actúa del mismo modo con nuestras propias madres y maestras.

Os pido de nuevo que recéis por el Papa. Desde la convicción más profunda, desde el cariño más absoluto. Él representa la unidad de la Iglesia extendida por todo el mundo, metida en las raíces de todas las culturas y siempre ofreciendo la salvación de Jesucristo.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Els canonges de Catalunya es reuneixen a Solsona

Solsona va acollir el passat dijous 6 de juny la trobada anual de canonges de les diòcesis amb seu a Catalunya, amb la participació de mossens

de la nostra diòcesi. El bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, i els seus canonges van acollir els participants. Van resar l'Hora entre dia (Sexta) i es va projectar

com a primícia un documental sobre la diòcesi de Solsona, que properament es projectarà a totes les comarques que en formen part.

La visita a la Catedral amb explicacions del seu arquitecte, els va portar a venerar la Mare de Déu del Claustre, patrona de la ciutat. Van celebrar amb tota solemnitat l'eucaristia a la Catedral, presidida pel bisbe Novell, i van acabar amb el dinar de germanor i una sobretaula compartint les realitats.

Per primera vegada hi van assistir tres canonges de la Seu-Col·legiata de Manresa, i també el Vicari general de Sant Feliu de Llobregat, diòcesi que no té Capítol Catedral, com tampoc no en té el Bisbat de Terrassa.

Neix «Serveis amb Cor», una cooperativa per generar ocupació

La cooperativa «Serveis amb Cor» ha nascut amb l'objectiu de generar ocupació per a col·lectius vulnerables de la ciutat, mitjançant una línia de treball centrada en la missatgeria ecològica. El projecte va començar sota la denominació de Missatgeria amb Cor l'any 2018 i es consolida en cooperativa l'any 2019 com a «Serveis amb Cor». És una iniciativa que pretén cercar la inserció laboral de col·lectius en risc d'exclusió social i, a la vegada, ser fidels a la tasca feta per Llars del Seminari amb l'impuls de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom.

«Serveis amb Cor» ofereix serveis de paqueteria de petit format, repartiment de compres, entrega i recollida porta a porta i serveis de missatgeria a mida del client. I això ho fa, oferint un servei ecològic, amb amabilitat amb el medi ambient, sent curosos amb els horaris de treball i respectant la

conciliació familiar. La presentació en societat de la nova cooperativa va tenir lloc el dimecres 5 de juny a la seu de l'entitat (c/ Canonge Brugulat, 23). Podeu contactar amb «Serveis amb Cor» a info@serveisambcor.org i a la pàgina web <https://serveisambcor.org/>

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si els nostres cors s'obren a la misericòrdia i segellem el perdó amb una abraçada fraternal, proclamem davant del món que és possible vèncer el mal amb el bé» (28 d'abril).

@Pontifex: «Déu et busca, encara que tu no el busquis. Déu t'estima, encara que tu t'hagis oblidat d'Ell. Déu albira en tu una bellesa, encara que tu creguis que has desperdiciat inútilment tots els teus talents» (29 d'abril).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que ens faci conscients que no es pot ser veritablement cristians sense caminar amb l'Esperit Sant, sense deixar que l'Esperit sigui el protagonista de la nostra vida» (1 de maig).

@Pontifex: «Ens cal un periodisme lliure, al servei de la veritat, del bé, de la justícia; un periodisme que ajudi a construir la cultura de la trobada» (3 de maig).

Preparats per marxar en missió cap a Guatemala

Ja fa unes setmanes que la Delegació de Missions de Lleida, juntament amb la Congregació Marta i Maria, preparen 16 voluntaris que durant un mes desenvoluparan un projecte missioner a Guatemala. En concret viuran a Jalapa o la Ciutat de la Felicitat, a Esquipulas, llocs on la congregació té dues missions, que en gran part estan dedicades a la infància i adolescència.

L'objectiu d'aquest projecte és donar a conèixer la realitat d'un altre país i facilitar l'experiència d'un voluntariat missioner per conèixer

Jesús des de la tasca que desenvolupa la Congregació de Marta i Maria a Guatemala. Els voluntaris que marxaran tenen una mateixa sensibilitat per ajudar els altres i conèixer què passa al món, quines realitats tenim i quin granet de sorra hi pot posar cadascú.

Els participants estan desenvolupant des del passat mes de març un itinerari de formació i un equip de la delegació els acompanya durant tot el procés. En aquest itinerari han rebut formació des de la vessant espiritual i han pogut conèixer persones que ja han fet aques-

ta experiència que els han explicat amb què es poden trobar quan arribin a Guatemala. Aquest mateix equip també els acompanyarà quan retornin del seu voluntariat missioner. La formació acabarà el proper 6 de juliol amb l'enviament per part del bisbe Salvador.

Cal recordar que l'any passat un grup de laics de la nostra diòcesi ja va fer el primer contacte en aquestes ciutats i des del passat mes de setembre, Mn. Víctor Espinosa, prevere de la nostra diòcesi està desenvolupant el seu ministeri a Esquipulas.

El bisbe Vadell dirigeix un matí de recés a l'IREL

Un bon grup d'agents de pastoral, animadors de comunitat i catequistes de la diòcesi de Lleida van assistir, el passat 1 de juny, a un recés matinal organitzat a l'IREL. Van compartir un matí de silenci dirigit per Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona i president del Secretariat Interdiocesà de Catequistes. La trobada va servir per aprofundir en la fe, revisar com cultivar-la i revifar la passió per l'acció pastoral, tan important per seguir mostrant el missatge de Jesús.

AGENDA

- **Diumenge, 30 de juny.** Matí, Festa de la Gent Gran a Granyena de les Garrigues. Està prevista una missa a les 12.30 h a la parròquia de la població i després un dinar de germanor.
- **Dimarts, 2 de juliol.** Efemèride, fa 14 anys Mons. Salvador Giménez va ser ordenat bisbe. Moltes felicitats.
- **Dissabte, 6 de juliol:**
 - A les 11 h, enviament del bisbe Salvador als voluntaris que aniran a Guatemala aquest estiu. A la parròquia de Santa Teresa Jornet.
 - A les 21 h, Adoració nocturna a la parròquia de Sant Pere.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,16-33 / Sl 102 / Mt 8,18-22]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.
2. ■ **Dimarts** [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Sants Procès i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan Francesc Regis i Francesc de Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.
3. ■ **Dimecres** [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial

- mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, verge (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fundadora de les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.
4. ■ **Dijous** [Gn 22,1-19 / Sl 144 / Mt 9,1-8]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.
5. ■ **Divendres** [Gn 23,1-4.19;24,1-8.62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. Sant Antoni Maria Zaccaria (1502-1529), prev. fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), pre-

vere trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ **Dissabte** [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ **Diumenge vinent**, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12.17-20]. *Urgell*: □ Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de La Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; sant Benet XI, papa (1303-1304).

REFLEXIONS

Als homes els és impossible

Com és que a la nostra humanitat li costa tant trobar els camins de la justícia, de la pau, del respecte als altres? Quantes vegades ens hem fet aquesta pregunta! Quan recordem la història o analitzem el present, tant de les societats com dels individus, acabem amb la mateixa angoixa: per què és tan difícil...?

Evoquem un passatge important de l'Evangeli: la reacció negativa d'un ric que buscava la manera d'entrar a la vida eterna i el comentari posterior de Jesús: «Fills meus, que n'és de difícil entrar al Regne de Déu!». Els deixebles s'espanten: «Doncs, qui podrà salvar-se?»; qui pot viure així? La resposta de Jesús va a l'arrel de l'experiència humana i del seu misteri; es pot dir que és un resum de tot el missatge de Jesús: «Per als homes és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot» (Mc 10,17-27).

Viure veritablement la vida humana és més que tenir bons sentiments o no fer mal a ningú; comporta afrontar reptes molt seriosos: acceptar els altres tal com són, potser dolents i violents; reconèixer les pròpies febleses, limitacions i injustícies; assumir la mort d'un fill, o la infidelitat d'una persona estimada, o la calúmia d'un amic; és compartir els béns propis amb els que ho necessiten, assumir el propi sofriment i la pròpia mort. La reflexió de Jesús és dura: «Per als homes, viure així és impossible». Ens sentim febles i inevitablement ens agafem a la vida, a les coses, i ens defensem de tot i de tots. La història de la humanitat i el que anem constatant dia rere dia confirmen lamentablement la sentència de Jesús.

Però precisament Ell ve a revelar el misteri més profund: «Déu ho fa possible». És Déu qui fa possible que els homes visquem amb esforç i amb plenitud la nostra difícil vida humana. El primer ha estat Jesús, el Senyor; i al seu darrere, tots els qui han assumit la presència de Déu en la seva vida i han après a estimar i a desprendre's de tot allò que perd la vida.

Mn. Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

Diumenge XIII de durant l'any (C)

COMENTARI

El seguiment de Jesús és molt exigent

Avui continuem amb els diumenges de durant l'any que vam iniciar després de Nadal i que hem interromput per la Quaresma i la Pasqua.

La litúrgia ens convida a prendre consciència de la nostra vocació i de les exigències que comporta. Ho veiem a l'evangeli. Hi tenim tres narracions de vocacions. Primer un s'ofereix dient: *Us seguiré pertot arreu on anireu*. Però Jesús li respongué: *Les guineus tenen caus i els ocells nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap*. Seguir Jesús suposa renunciar a tot, a tota seguretat. En la segona narració és Jesús qui crida i la resposta és: *Senyor, permeteu-me primer d'anar-me a casa fins que hauré enterrat el pare*. Però Jesús li diu: *Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el Regne de Déu*. L'anunci d'aquest Regne passa per damunt de la família: Jesús mateix n'és un exemple. Això no vol dir oblidar el quart manament sinó que seguir Jesucrist està per damunt fins i tot de la pròpia família. És semblant el tercer cas en el que també hom s'ofereix a seguir Jesús però posa una condició: *Permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua*. La resposta de Jesús, un cop més, fa veure la urgència d'anar a anunciar el Regne: *Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu*. No hi ha temps per acomiadar-se de la família.

En canvi, en la primera lectura Elies sí permet a Eliseu dir adéu a la seva família: *Vés, torna a casa teua. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?* I després d'acomiar-se se'n anà amb Elies i era el seu ajudant. Les exigències de Jesús són superiors a les d'Elies. El Regne de Déu és molt més exigent, no permet demores. Sant Pau ens recordarà: *Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures*. Vosaltres heu estat cridats a ser lliures. Només qui és lliure de tot lligam, riqueses, possessions, família, interessos personals és apte per a seguir la crida de Jesús. Crist ens crida tots a seguir-lo renunciant a tot.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 19,16b.19-21)

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se'n anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, correngué darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teua. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se'n anà amb Elies i era el seu ajudant.

▶ Salm responsorial (15)

R. *Senyor, heretat meua i calze meu.*

Guardeu-me Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç.» / Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. R.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny. / Fins a les nits m'amonesta el meu cor. / Sempre tinc present el Senyor, / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se'n alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cos reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat, delícies per sempre. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 5,1.13-18)

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfieu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,51-62)

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se'n anaren a un altre poblet. Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu.»

▶ Lectura del primer llibre de los Reyes (1Re 19,16b.19-21)

En aquellos días, el Señor dijo a Elías en el monte Horeb: «Unge profeta sucesor tuyo a Eliseo, hijo de Safat, de Abel Mejolá». Partió Elías de allí y encontró a Eliseo, hijo de Safat, quien se hallaba arando. Frente a él tenía doce yuntas; él estaba con la duodécima. Pasó Elías a su lado y le echó su manto encima. Entonces Eliseo abandonó los bueyes y echó a correr tras Elías, diciendo: «Déjame ir a despedir a mi padre y a mi madre y te seguiré». Elías le respondió: «Anda y vuélvete, pues ¿qué te he hecho?». Eliseo volvió atrás, tomó la yunta de bueyes y los ofreció en sacrificio. Con el yugo de los bueyes asó la carne y la entregó al pueblo para que comiera. Luego se levantó, siguió a Elías y se puso a su servicio.

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Tú eres, Señor, el lote de mi heredad.*

Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti. / Yo digo al Señor: «Tú eres mi Dios». / El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. R.

Bendeciré al Señor que me aconseja, / hasta la noche me instruye internamente. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Ga 5,1.13-18)

Hermanos: Para la libertad nos ha liberado Cristo. Manteneos, pues, firmes, y no dejéis que vuelvan a someteros a yugos de esclavitud. Vosotros, hermanos, habéis sido llamados a la libertad; ahora bien, no utilicéis la libertad como estímulo para la carne; al contrario, sed esclavos unos de otros por amor. Porque toda la ley se cumple en una sola frase, que es: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». Pero, cuidado, pues mordiendoos y devorandoos unos a otros acabaréis por destruirlos mutuamente. Frente a ello, yo os digo: caminad según el Espíritu y no realizaréis los deseos de la carne; pues la carne desea contra el espíritu y el espíritu contra la carne; efectivamente, hay entre ellos un antagonismo tal que no hacéis lo que quisierais. Pero si sois conducidos por el Espíritu, no estáis bajo la ley.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,51-62)

Cuando se completaron los días en que iba a ser llevado al cielo, Jesús tomó la decisión de ir a Jerusalén. Y envió mensajeros delante de él. Puestos en camino, entraron en una aldea de samaritanos para hacer los preparativos. Pero no lo recibieron, porque su aspecto era el de uno que caminaba hacia Jerusalén. Al ver esto, Santiago y Juan, discípulos suyos, le dijeron: «Señor, ¿quieres que digamos que baje fuego del cielo que acabe con ellos?». Él se volvió y los regañó. Y se encaminaron hacia otra aldea. Mientras iban de camino, le dijo uno: «Te seguiré adondequiera que vayas». Jesús le respondió: «Las zorras tienen madrigueras, y los pájaros del cielo nidos, pero el Hijo del hombre no tiene donde reclinar la cabeza». A otro le dijo: «Sígueme». Él respondió: «Señor, déjame primero ir a enterrar a mi padre». Le contestó: «Deja que los muertos entierren a sus muertos; tú vete a anunciar el reino de Dios». Otro le dijo: «Te seguiré, Señor. Pero déjame primero despedirme de los de mi casa». Jesús le contestó: «Nadie que pone la mano en el arado y mira hacia atrás vale para el reino de Dios.»